Neosynapse / Michal Cimala
Světelná instalace site specific
13. 9. 2025 – 31. 10. 2025
Galerie Věž
Petr Mecner / kurátor výstavy

Objekt Neosynapse v sobě kombinuje dva základní momenty – sochařskou práci s vytýčenými druhy materiálů a myšlenkové prolnutí se silně vertikálním prostorem a důrazem na téma času.

Svatojánská věž, hostitelský objekt site scepific projektu, tu stojí rozkročena v době od raného novověku přes blízkou minulost, do současnosti a dál. Jako maják. Zůstala staletí. Zachována a uchráněna masivním a necitlivým proměnám v rámci socialistické koncepce urbanismu. Jako jedna z mála. A zároveň se stala svědkem, který dokáže shora, z nadhledu podávat svědectví o nenávratnosti a nabourávání identity místa a města.

S touto personifikací věže-svědka pracuje i objekt Neosynapse, který se snaží zjevit jak časové linie, v nichž se tady ocitáme, tak i ponor do vnitřků myšlenkových žil, tkání a nervových zakončení, s kterými se stavba a prostor v čase protínají a proplétají. A stejně propletené a prostupné mají být i hlavní linie díla.

Jako hlavní materiálové složky jsou použity bronzem šopovaná ocel, elektroinstalační komponenty a neonové trubice. Vzniklá neo-nová vertikála kopíruje objekt a ztrácí se v trámoví jako výseč paměti.

Bronzem metalizovanou ocelí se do díla dostává vizuálně příznak zlata. To v sobě nese prvek trvanlivého, odolného, zároveň ale vyčerpávaného. Svoji roli má v sakrálním prostoru stejně jako v mytologii (maso, krev, výkaly bohů, jablka nesmrtelnosti). Zlatý amalgám a zub času.

Neony ukotvené do současnosti, či doby nedávné, nám vnitřní nervový systém nasvěcují – jejich záblesky nám zjevují vztah k minulému a zároveň současnému. Přítomnému, které do minulosti každou vteřinou neodvratně padá. Světlo NEOnů – nové světlo – září uvnitř Věže, tak jako ona po staletí svojí hmotou září jako záchytný bod do krajiny.

Galerie Věž letos otevírá půlkulatou patnáctou sezonu svého působení. V té vůbec první vznikla v samé špici věže minimalistická instalace sochaře Pavla Korbičky – výseč přímky, která prostupuje věží a strmí do pomyslného nekonečna. Ač měla být na místě dočasně, jako jediná zůstala natrvalo. Neosynapse Michala Cimaly s tímto začátkem, který nekončí a trvá i po letech, navazuje dialog a komunikuje. Napříč několika poschodími, stovkami schodů, a právě patnácti roky.